

CHÂN PHƯỚC ALAXANDRIA MARIA DA COSTA

BỒ ĐÀO NHA, 1904-1955

Alexandria bị liệt từ năm 21 tuổi, sau khi trải qua một biến cố bạo động hãi hùng mà bà thoát khỏi. Bà không cho phép mình bị đắm chìm trong sự buồn rầu cô độc, và còn suy nghĩ, “Lạy Chúa, Ngài là tù nhân trong Nhà tạm, cũng như con phải nằm liệt trên giường, để chúng ta có thể làm bạn với nhau.” Sau những cơn đau đớn thể xác vì bệnh bại, bà trải qua những đau đớn thần bí: trong 4 năm liên tiếp, vào mỗi ngày thứ Sáu, bà cảm thấy những sự đau khổ của cuộc Thương Khó. Sau thời kỳ này, qua 13 năm trời, bà chỉ sống nhờ vào Thánh Thể. Cuộc đời bà đã trở nên một lời cầu nguyện liên li cho ơn ích của những người tội lỗi.

Alexandrina Maria da Costa

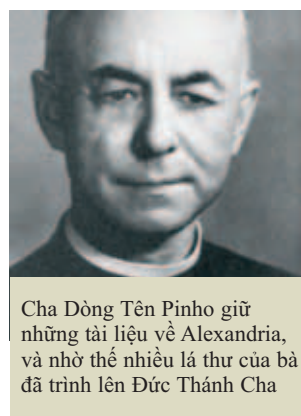
Trên mộ có ghi những dòng chữ theo lời yêu cầu của bà: “Hỡi những ai tội lỗi! Nếu tro của tôi có thể giúp cho việc cứu rỗi, xin quý vị hãy đến gần, hãy đập lên, và dẫm nát cho đến khi chúng biến mất. Nhưng xin đừng phạm tội nữa, đừng tiếp tục khiến Chúa Giêsu giận nữa!”

Một lá thư do chính tay Alexandria viết

Cha Emanuel Vilar, một trong những người linh hướng của bà

Cha Dòng Tên Pinho giữ những tài liệu về Alexandria, và nhờ thế nhiều lá thư của bà đã trình lên Đức Thánh Cha

Alexadria với mẹ và chị của bà

Alexadria với một trong những người linh hướng của bà

Nhà của Alexandra ở Balasar

Alexandria sống lại Cuộc Thương Khó của Chúa Giêsu vào mỗi ngày Thứ sáu

Alexandria Maria sinh ra ở Balasar, Bồ Đào Nha ngày 30 tháng 3, 1904. Ở tuổi 14, vì muốn thoát khỏi sự tấn công của ba người đàn ông, bà nhảy qua khỏi cửa sổ, nhưng không tránh khỏi bị thương nặng. Kết quả thật tàn nhẫn xảy ra liền sau đó. Vài năm sau, vì bệnh liệt bị trở cơn, bà phải chịu đựng đau khổ cho 30 năm còn lại. Tuy vậy, bà không hề tuyệt vọng, và tin thác vào Chúa Giêsu những lời sau: “Lạy Chúa, Ngài là tù nhân trong Nhà tạm, cũng như con là tù nhân nằm liệt trên giường theo ý Chúa, để chúng ta có thể làm bạn với nhau.” Kết quả là bà trải qua kinh nghiệm thần bí mạnh mẽ hơn, từ ngày thứ sáu, 3 tháng 10 năm 1938 đến 24 tháng 3, 1942; qua 182 lần, bà sống lại cuộc Thương Khó của Chúa Giêsu. Từ năm 1942 cho đến khi chết, bà sống chỉ nhờ vào việc rước Thánh Thể mà thôi. Trong một cuộc chữa trị tại bệnh viện Foce del Douro gần

Oporto, các bác sĩ đã quan sát tình trạng anuria (không có nước tiểu) của bà, trong 40 ngày đêm. Sau mười năm bị liệt giường vì bệnh bại, căn bệnh mà bà đã kết hợp với Thánh Thể để cho việc hoán cải của các linh hồn tội lỗi, Chúa Giêsu đã hiện ra với bà vào ngày 30 tháng 7, 1935. Chúa phán với bà là, “Sự sống của con phải do Ta mà có, như thế con mới có thể làm chứng cho thế gian biết rằng Thánh Thể quý báu dường nào...”

“Sợi dây ràng buộc con người vào Satan mạnh nhất là xác thịt, và các tội do xác thịt. Chưa bao giờ thế gian lại đầy dẫy những việc xấu xa và tội ác như ngày nay! Chưa bao giờ lại có nhiều tội lỗi như bây giờ... Thánh Thể - Mình và Máu của Ta- con hãy xem, Thánh Thể chính là ơn cứu độ của thế gian!” Đức Mẹ cũng hiện

đến với bà vào ngày 12 tháng 9 năm 1949, với tràng chuỗi mân côi trong tay, và nói rằng: “Thế giới đang hấp hối và sắp chết trong tội lỗi. Mẹ ao ước mọi người cầu nguyện. Mẹ ao ước mọi người sám hối. Mẹ sẽ bảo vệ những người Mẹ yêu thương và toàn thế giới với chuỗi mân côi của Mẹ.” Ngày 13 tháng 10 năm 1955, cũng là ngày kỷ niệm lần Đức Mẹ hiện ra cuối cùng ở Fatima, người ta nghe Alexandria reo lên: “Tôi rất vui mừng, vì tôi sắp đi đến thiên đàng.” Bà mất đi lúc 7:30 tối ngày hôm ấy.